

Catalunya Nord rebutja l'assimilació cultural

La cultura catalana pot perdre la seva especificitat a Catalunya-Nord, diluïda en una pretesa cultura regional del Llenguadoc-Rosselló. Tres intel·lectuals nord-catalans publiquen a EL TEMPS un manifest contra la política assimiladora de l'estat francès.

Catalunya Nord és aquell territori dels Països Catalans que ja es dona per perdut. Allà d'on la llengua ja ha, pràcticament, desaparegut. Seria com un Kosovo català: és cert que la nació catalana va néixer en aquelles contrades, però avui dia ja no valdria la pena de trencar-s'hi el cap, perquè no queda gairebé ningú que practiqui la llengua i que se senti nacionalment català. Aquesta visió "abandonista", la denuncien els autors del "Manifest Revulsista Nord-català" quan afirmen: "...constatem l'abandó progressiu de la percepció de la nostra catalanitat, com també la ignorància quasi completa dels catalans au-

tònoms del sud envers nostre..."

Aquest manifest és interessant, també, per l'afirmació que s'hi fa de l'ocultació practicada per la regió del "Languedoc-Roussillon" de la creació artística catalana a Catalunya Nord. Aquesta regió "...estadi últim del sempitern imperialisme cultural jacobí..." és una entitat administrativa francesa que intenta de crear una fantasmagòrica cultura *languedocoroussillonnaise* fagocitant, recuperant i desnaturalitzant tota creació artística (catalana, occitana, gitana o... espanyola!) que es faci dins el seu territori, fent-ne una barreja, un poti-poti, que presenten com l'autèntica cultura del sud meridio-

nal francès. Aquesta voluntat, imposada a força de subvencions, fa que vagi penetrant la idea d'una cultura bastarda en què l'especificitat cultural catalana resta pràcticament ofegada o confosa amb un folclorisme tronat, un flamenc adulterat i una espanyolitat d'opèreta, tot presentat com el darrer crit de la modernitat.

Molts dels artistes que a Catalunya Nord treballen amb dignitat en els àmbits de la música, la literatura, el folclore, etc., es troben que, sense les subvencions del "Languedoc-Roussillon", no podrien fer la seva feina. I si, la majoria, la fan conscienciosament, han de callar quan la veuen desnaturalitzada per la regió francesa.

El valor d'aquest manifest està, precisament, en el fet que tres creadors ben reconeguts a Catalunya Nord, el músic Pascal Comelade i els escriptors i periodistes Joan-Lluís Lluís i Aleix Renyé, denuncien aquest cop de gràcia que França administra a la creació artística catalana de Catalunya Nord. I que afirmen amb valentia que el seu àmbit cultural natural és el català, els Països Catalans. Perquè a Catalunya Nord cal coratge per a fer una afirmació així...

Aquest manifest ja ha començat a crear polèmica a Catalunya Nord on ben aviat el Conseil Général des Pyrénées Orientales vol realitzar uns États Généraux de la Culture. Aquesta presa de posició valenta segurament que pesarà en el debat.

ARXIU / D. UMBERT

El Castellet de Perpinyà, un dels pocs símbols catalans que queden a la ciutat. Davant aquesta pèrdua d'identitat, els autors del manifest diuen que el seu àmbit cultural natural són els Països Catalans.

Redacció